

ЖАРТИ

* * *

— Тихо! — говорить учитель. — Щоб чутно було, як муха пролетить. Усі відразу замовкають. Через хвилину Петрик, втративши терпіння, пошепки запитує:

— Іване Дмитровичу, а коли ж Ви муху випустите?

* * *

Миколка повернувся зі школи з шапкою в руці. Глянула мама — шапка подерта, вся в пилюці.

— Що трапилось?

— Та це все хлопці. Стягнули з мене шапку і ну-бо нею в футбол грати.

— А ти де був?

— На воротах стояв.

* * *

Учитель:

— От якщо я тобі дам кролика, потім ще двох кроликів, а потім ще трьох кроликів! Скільки буде?

Учень:

— Сім!

Учитель:

— Слухай уважно! Спочатку одного кролика, потім ще двох і потім ще трьох. Скільки виходить?

Учень:

— Сім!

Учитель:

— Та-ак! Нумо по-іншому! Одне яблуко плюс два яблука, плюс ще три яблука! Скільки буде?

Учень:

— Шість!

Учитель:

— Ну нарешті! А один кролик плюс два кролики плюс три кролики!

Скільки?

Учень:

— Сім!

Учитель:

— Ну чому?!!

Учень:

— А у мене вдома вже живе один кролик!

* * *

— Петрику, скажи-но мені швидко, скільки буде $5 + 8$.

— 23.

— Чому ти не подумав добре? Правильна відповідь 13, а не 23.

— Так ви ж просили мене відповісти швидко, а не правильно.

* * *

— Що трапилося, чому ти запізнився?

— На мене напали озброєні розбійники.

— І що ж вони в тебе забрали?

— Домашнє завдання.

* * *

Був пізній вечір, а Миколка все сидів і читав книжку.

— Лягай спати, вже пізно, — нагадала мама.

— Ні, мамо, я маю обов'язково прочитати книжку сьогодні.

— Чому ти так поспішаєш?

— Тут на обкладинці написано: “Книжка для дітей від 6 до 8 років”, а мені завтра буде 9!

* * *

— Що це ти в'яжеш, Софійко?

— Шкарпетки для братика.

— А чому такі великі?

— Бо мама каже, що я дуже повільно в'яжу: коли їх закінчу, то братик виросте.

* * *

— Мамо, скажи, будь ласка, де ти народилася?

— У Харкові, синку.

— А я у Києві, так?

— Так.

— А де ж народився тато?

— У Львові.

— Дивно, як це нам пощастило зустрітися?

* * *

Малий Максимко вкладається спати. Батько сідає край ліжка.

— Я розповім тобі казочку, щоб ти швидше заснув.

— Добре, тату.

Через якийсь час із сусідньої кімнати чути голос мами:

— Спить?

На порозі показується Максимко в піжамі і каже:

— Авжеж, мамо, наш тато, нарешті, заснув.